

punkt, hvori der, som jeg har paapeget, slet ingen Modsigelse er.

Jeg skal erkende, at ved at høre nærmere paa den Udvikling, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) gav, slog det mig ofte, at det ærede Medlem har brugt sin Forstand for meget i tidligere Tid. Naar han f. Eks. her vilde paastaa, at Toldskat ikke var en Kopskat, og at den ikke særlig ramte Arbejderne, tænker jeg, at da han i sin Tid studerede Nationaløkonomi og brugte sin Forstand — det har han utvivlsomt gjort —, maa han have lært noget ganske andet. Han har da virkelig brugt saa meget af sin Forstand, at han nu ingen Ting har tilbage af den. Det ærede Medlem kender utvivlsomt en lille overmaade interessant Statistik, som Universitetets statistiske Laboratorium i sin Tid udarbejdede. Er der noget, det ærede Medlem har Respekt for, er det Universitetet. Blot man nævner dette Ord: „Universitetet“, vil han sikkert lytte respektfuldt til. Universitetets statistiske Laboratorium udarbejdede en Oversigt over de danske Arbejders Forbrug og Forbrugsskatter, hvoraf det fremgik, at de daarligst lønnede Arbejdere procentvis svarede den højeste Toldskat. Hvis jeg ikke tager meget fejl, fremgik det af denne Statistik, at en Landarbejders Familie, hvis aarlige Indtægt paa dette Tidspunkt kunde anslaaes til godt og vel 400 Kr., svarede omtrent 10 pCt. i Toldskat. Men saa snart man kom til Byarbejderne, dalede Procenten noget, og naar man kom videre til de bedst stillede Arbejdere, dalede den atter. Denne Statistik kunde utvivlsomt fortsættes op gennem Samfundsklasserne, saaledes at der her fremtraadte en dalende Skala. Toldskatten hviler altsaa des stærkere paa Befolkningen, jo fattigere den er. At det ærede Medlem kan forsvare dette Princip, han, der er gammel Nationaløkonom, forstaar jeg ikke.

Hvad vilde man sige om en Kommunalbestyrelse, der paalignede sin Skat paa den Maade, at den for en Indtægt paa 500 Kr. paalignede 10 pCt., for 800 Kr. 9 pCt., for 1,000 Kr. 8 pCt., for 2,000 Kr. 6 pCt., for en Indtægt paa 5,000 Kr. 4 pCt., for en Indtægt paa 100,000 Kr. 2 pCt. og for en Indtægt paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. 1 pCt.? Hvad tror det ærede Medlem for Køben-

havns 4de Valgkreds (Birck), at en Arbejderbefolkning vilde sige til en Kommunalbestyrelse, der handlede saadan? Den vilde hurtigt udrydde den ved de nærmest paafølgende Valg. (Birck: Det vilde være vildt). Det vilde være vildt, siger det ærede Medlem. Men det, som det ærede Medlem her anerkender for at være vildt, er det samme, Staten gør i dette Øjeblik. Det er den Maade, hvorpaa Toldskatten paalignes efter selve den nævnte statistiske Redegørelse. Og med den sunde Forstand, som vi have i Behold, og som Arbejderklassen har i Behold, skønt eller rettere fordi den i den sidste Menneskealder har brugt sin Forstand godt, forstaar Arbejderklassen meget vel dette. Tolden stiger, som bekendt, ogsaa efter Familiens Størrelse, og det er særlig Arbejderfamilierne, der ere de talrigeste. Ogsaa af den Grund er Toldskatten i højeste Grad uretfærdig.

Nu talte det ærede Medlem om, at Arbejderne begyndte at fjerne sig fra deres Førere i Toldsagen. Det ærede Medlem har i den Henseende heller ikke ret megen Forstand paa, hvad der foregaar i Arbejderverdenen. Hvis han kendte noget til Arbejderbevægelsens Historie her i Landet og for Resten ogsaa i Tyskland og i andre Lande, vilde han vide, at Arbejderklassen netop har bevæget sig i modsat Retning, har bevæget sig fremad i frihandelsvenlig Retning. Saa vilde det ærede Medlem vide, at indenfor det tyske Socialdemokrati fandtes der i 70-erne enkelte ret ivrige Protektionister, og det ærede Medlem vilde, hvis han kendte noget til det tyske Socialdemokratis ogsaa i socialøkonomisk Henseende meget interessante Historie vide, at disse Røster ere blevne sjældnere og sjældnere, og at det endte med, at den tyske Arbejderkongres i 1896 vedtog en rent frihandelsvenlig Resolution. Saaledes er det ogsaa gaaet herhjemme, hvis der overhovedet her skal være Tale om Udvikling. Det ærede Medlem maa vide, at det Toldstandpunkt, som Socialdemokratiets Ordfører og Udvalgsmedlemmer her i Salen forfægte, er det Toldstandpunkt, der naturligvis er godkendt og forlangt af Arbejderklassens saavel politiske som faglige Repræsentanter. Den socialdemokratiske Partikongres i 1901